

עלון
דו שבועי

ענג שבת

פרשת: כי תבא - נצבים וילך

עלון מס' 23 (1097)
(שנה עשרים ושבע)

י"ז באלול התשע"ג
(23.08.2013)

מועדי השבת כי תבא
ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.38	19.51
ת"א	18.54	19.53
ח"פה	18.46	19.53
ב"ש	18.55	19.52
אילת	18.48	19.50

זמני היום והלימודים היומיים:

מטבת כי תבא - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.35 - 4.40
זמן הנחת תפילין	5.05 - 5.10
הנץ החמה (מישור)	6.11 - 6.15
הנץ החמה (הנראה)	6.16 - 6.19
ס"ז ק"ש מג"א	8.39 - 8.40
חצות היום	12.43 - 12.41
מנחה גדולה	13.16 - 13.14
שקיעת החמה	19.14 - 19.07
צאת הכוכבים ב'	20.04 - 19.57

דף יומי: פסחים סה - עא

מועדי השבת נצבים וילך

י-ם	18.30	19.43
ת"א	18.45	19.44
ח"פה	18.37	19.44
ב"ש	19.47	19.44
אילת	18.40	19.42

זמני היום והלימודים היומיים:

מטבת נצבים וילך - יום ד'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.41 - 4.44
זמן הנחת תפילין	5.11 - 5.14
הנץ החמה (מישור)	6.16 - 6.18
הנץ החמה (הנראה)	6.20 - 6.22
ס"ז ק"ש מג"א	8.41 - 8.42
חצות היום	12.41 - 12.42
מנחה גדולה	13.14 - 13.15
שקיעת החמה	19.06 - 19.56
צאת הכוכבים ב'	19.56 - 19.52

דף יומי: פסחים עב - עו

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.

לדוגמא: "זמן שקיעה מחר בטבריה"
את העלון ניתן למצוא באתר
www.yeshiva.org.il
ובם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת
ב"מדעי יהודי" www.moreshet.co.il
י"ד העמותה והעורך ער"ד שמואל כהן
כתובת: רח' בלוק 3, ת"א
טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054
דוא"ל: smulad@netvision.net.il
דפוס: אקסטרה פרינט 50-54-1700

"להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות"

עומדים אנו כפסע קטן מלפני יום הדין הגדול והנורא בו בריות יפקדו להזכירם לחיים. שהרי מי לא נפקד כיום הזה. וכל עצה או הנהגה טובה היכולה לשנות את גזר דינו, עוטים אנו עליה כמוצא שלל רב, אך אל לנו לשכוח את תקנת עזרא הסופר כהכנה ליום הדין, במה שקבע לדורות שקריאת פרשת כי תבוא תאמר תמיד לפני ראש השנה, כך שהיא והסמוכה לה ניצבים יהיו כהכנה לימים הנוראים. ואכן - מתחילים אנו בפרשת התוכחה שב"כי תבוא" ומעיינים באותם מאה קללות חסר שתיים שבאים על האיש אשר יהיו ללכת בשרירות ליבו ולא שב מדרכו הרעה ומורע מעליו, אלא שמיד צפה ועולה לה השאלה המתבקשת וכי נקיים אנו עד כדי כך שלא תפגע בנו הרעה, פחד ואימה נאחזים בנו לנוכח שייגרת חיינו בה לב יודע מרת נפשו, ואין לנו אלא לאחל "תכלה שנה וקללותיה" אך - עוד קודם שתתורץ לה אותה השאלה, אנו בפרשה הסמוכה "ניצבים", הנונתת לנו מסר מרגיע ביותר, וכפי שמתואר במדרש "למה נסמכה פרשת אתם ניצבים לקללות? לפי ששמעו בני ישראל מאה קללות חסר שתיים חוץ מארבעים ותשע שבספר ויקרא הוריקו פניהם ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם - 'אתם ניצבים היום' הרבה הכעסתם למקום ולא עשה אתכם כליה והרי אתם קיימים לפניו". אכן מדרש פליאה שאלמלא מקרא מפורש היה קשה לאומרו, שהרי מי הוא זה שיעלה על דעתו שכל פרשת התוכחות היא לריק רק בגלל שאתם ניצבים היום, וכי העולם הפקר - אין דין ואין דין? יעשה אדם ככל העולה על ליבו ויאמר שהנה אני ניצב ולא קרה לי כלום?

פליאה מעין זו מתעוררת בכל מהלכו ועניינו של יום ראש השנה, שהרי מחד מצוים אנו לירא ולתפחד ולהתפלל בלב נשבר וכריעת קומה ולזכור שאנו עוברים לפניו כבני מרום. ומאידך צריכים אנו לאכול ולשתות ולשמוח ולא לעצב, כפי שנצטוונו "אכלו משמנים ושתו ממתקים וגו'" כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעזכם" וגם כאן הבן שואל הכיצד ניתן לאכול ולשמוח ביום בו נחתך ונגזר כל מהלך חיינו.

הסבר נפלא על הפסוק המלווה אותנו בלילות הגלות החשוכות - "להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות" שאף שמולך אותנו בגלות החשוכה, מאמינים אנו שתיכף יפציע אור הגאולה, והגלות תתפרש כהתגלות חסדו הגדול. אלא שאם כך כוונת הפסוק, היה מן הראוי לומר ואמונתנו בלילות. שהרי אנו אלו המאמינים בן אבל כשזוכים לפתוח עינינו בכל בוקר ולומר "שהחזרת בי נשמתני בחמלה, רבה אמונתך" מבינים אנו למפרע שאכן האמונה היא מה שה' מאמין בנו. ומחזיר לנו את הנשמה בתקווה שהיום שלנו יראה אחרת, שנשפר ונטיב עוד ועוד את דרכנו. וזו היא האמונתך בלילות. שגם שעתה לילה מצד מעשינו, עדיין מאמין בנו ה' ומחכה ומצפה לגואלו גאולת עולם שנכיר את חסדו הגדול.

וזה המסר שרצו חכמינו שנפנים קודם יום הדין. נכון - שעסקתם בפרשת "כי תבא" ולאורה אין סיבה שחלילה לא יתקיים הכתוב בה, אבל עדיין "אתם-נצבים" לפניו חיים וקיימים אך ורק שהקב"ה מצפה ומאמין שיתקיים בנו פרשת "וילך" שנלך בדרכיו ויתהפך עלינו הכל לטובה. אכן ראוי לנו לשמוח עד למאד, על שנתן לנו אבינו רועינו את האפשרות לעמוד לפניו ביום דין נורא זה, אבל עדיין נותן את אמונו בנו ולוחש לעברנו הצליחו בני - הצליחו. בברכת כתיבה וחתימה טובה.

הרב **ציון כהן**, רב העיר אור יהודה

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
רבקה קליין ע"ה בת **מלאכי ורחל סילצקי** יבלח"א
נפטרה בדמי ימיה ב-כ"ג באלול תש"נ. יהי זכרה ברוך!

נאו"ת דש"א

נופש, אירוח ותרבות, ארגון שבתות עיון ושבת חתן

הזמנת הספר פרפראות בשבעה שערים

הספר "פרפראות בשבעה שערים" / ד"ר שמעון אביגל. מהווה מתנה נהדרת למשפחה החוגגת לחגים ושמות. ספר מהודר מלא חומרים המציג את מורשת ישראל לדורותיה בספר שבעה שערים שניינים: פרפראות, גימטריות, נוטריקונים, שעשועי לשון, פרד"ס ועוד.

המחיר: 90 ש"ח
(כולל מע"מ ומשלוח)

בית בארחה בית ואן ירושלים

סוכות תשע"ד
י"ד-י"ז בתשרי תשע"ד 18-21.9.13
(חג ראשון + שבת חוה"מ)
מחיר מיוחד לחבילת 3 לילות (בלעדיות)
אפשר לילה ראשון, שבת חוה"מ רק למזמיני חג ראשון.
2 מניינים, פנסיון מלא, שיעורים והרצאות.
שיבוץ החדרים לפי סדר ההרשמה.
אפשרות לסוכה פרטית בתוספת תשלום.

בית בארחה ואות לפירא-בית לאי

ראש השנה תשע"ד (בלעדיות)
כ"ט אלול תשע"ג- ג' תשרי תשע"ד 4-7.9.13
3 מניינים, פנסיון מלא, שיעורים והרצאות, פעילות לילדים, וסיוורים מודרכים.
שיבוץ החדרים לפי סדר ההרשמה.
אפשרות לחדר אוכל פרטי על בסיס מקום פנוי.
אפשרות לאירוח ראש השנה בבית הארחה בית ון בהשתתפות הסופר **שמואל רז**.

לפרטים, הרשמה והזמנת הספר: שמעון גי"ד: 052-3611441, פקס: 08-9268663

datipage דתי פייג'

אופנה לבשים, אסקרציות, חמיישי קדושה, לימודים, שמלות כללה, בתי מלון

אוסף לבשים, אסקרציות, חמיישי קדושה, לימודים, שמלות כללה, בתי מלון

דתי פייג' - כל מה שצריך, בקליק.

datipage.co.il

אילן יוהסיז
בעיצוב הגיגי ומפואר
לשמהות משפחתיות

עץ המשפחה שיוצג בחגיגת ברית מצווה, חתונה, ברית מילה ידגיש התוכן המשפחתי של האירוע, יחזק הקשר בין ענפי המשפחה ויצג לחוגגים ואורחיהם את המסורת המשפחתית המפוארת לדורותיה.

האילנות מלווים בסקירה אודות מקור המשפחה ושורשיה היסטוריים מעת מחלקת המחקר של מוסד עם הזיכרון - מכון למדע ומורשת העם היהודי.

Am HaZikaron
עם הזיכרון

לפרטים ונוספים, טל: 03-6094349
thegenerations@amhazikaron.org

שבת פרשת כי תבא

ההפטרה: "קומי אורי" (ישעיהו ס, א).

במנחה פרקי אבות: ג' - ד'

שבת פרשת נצבים וילך

ההפטרה: "שוש אשיש" (ישעיהו סא, י).

במנחה פרקי אבות: ה' - ו'

במוצאי שבת: לא אומרים "ויהי נועם..."

מוצאי שבת פרשת נצבים וילך - סליחות יוצאי אשכנז

מיום ראשון (הנוהג להתחיל את הסליחות באופן חגיגי במוצאי שבת בחצות) מתחילים יוצאי אשכנז ומשכימים לסליחות, עד ערב יום כיפור.

במשנה ברורה (תקסה, יב) נאמר שרשאים לומר את הסליחות כל היום עד לשקיעת החמה. ברם, מלאחר חצות לילה ועד הנץ החמה - הוא הזמן המעולה לאמירת הסליחות.

משנה ברורה על אורח חיים תקפא:

(ד) "לומר סליחות - ואף יחיד ויכל לומר אותם שאין בהם י"ג מידות. ובסליחה שנזכר י"ג מידות, ידלג אותן תיבות. וכן אותם הבקשות שהן בלשון תרגום, כגון "מחי ומסי" וכו' ו"מרוך די בשמיא" וכו', לא יאמר כשאין שם מניין עשרה [אליה רבה]. כתב אבודרהם: "ויקרא בשם ד", יש להפסיק מעט בין "בשם" ובין "ד". אם אין מניין בעת אמירת "אשרי", יאמר סליחות, וכשיבואו מניין יאמרו קדיש באמצע סליחות. ובאליה רבה כתב שיאמרו אחר כך שלושה פסוקים כשיש מניין. ואם היה מניין בתחילת אמירת הסליחות ולבסוף יצאו מקצתן, יש לומר דמכל מקום אומר קדיש אחר הסליחות, וכעין מה שנתבאר בסימן נ"ה [פמ"ג]."

(ו) "מיום ראשון שבוע שלפניו - משום שהרבה נוהגים להתענות עשרה ימים עם יום הכיפורים, ולעולם יחסרו ארבעה ימים מראש השנה עד יום הכיפורים שלא יוכלו להתענות, והיינו שני ימים ראש השנה, ושבת שובה, וערב יום כיפור, לכך צריך להשלים ארבעה ימים קודם ראש השנה. וכדי שיהיה יום מסיים להתחלה, תקנו יום ראשון בכל פעם. ועוד טעם שקבעו ארבעה ימים, שכן מצינו בקרבנות שטעונים ביקור ממום ארבעה ימים קודם הקרבה. ובכל הקרבנות בפרשת פינחס כתיב: "והקרבתם עולה, ובראש השנה כתיב: 'ועשיתם עולה', ללמד שבראש השנה יעשה אדם עצמו כאילו מקריב את עצמו. ולכן קבעו ארבעה ימים לבקר כל מומי חטאתו ולשוב עליהם."

(ז) אגב תוך י"ב חודש על אביו ואמו [או תוך שלושים על שאר קרובים] אסור לעבור לפני התיבה בראש השנה ויום הכיפורים, דהא דינם כרגלים לכל מילי. אבל בימי הסליחות, אפילו בערב ראש השנה ועשרת ימי תשובה, מותר. [ובדליכא חזן אחר, שרי אפילו בראש השנה ויום הכיפורים].

נטילת ידיים וברכות התורה

יש לברך ברכות על נטילת ידיים אשר יצר וברכות התורה קודם הסליחות (משנה ברורה מו, כז). המברך על נטילת ידיים לפני הסליחות לא יחזור ויברך אח"כ כשאומר הברכות. אבל אם הוא מתפנה אחר הסליחות, בסמוך לתפילה - יכול אז לברך על נטילת ידיים (משנה ברורה ו, יא).

עיקר התפילה: בעל לקט יושר (חלק א, עמ' קכח) כתב מדרשה של רבו: "ואמה, מקצת בני אדם עומדים לסליחות ואחר כך הולכים לצרכיהם, או ישנים ולא באו לבית הכנסת לברכו ולקדושה. הם טועים, כי התפילה בכל יום באה במקום התמיד, והיא עיקר יותר מהסליחות, כי הסליחות אינם באים רק כדי שיהא התפילה לרצון..."

יום רביעי ערב ראש השנה תשע"ד

ערב ראש השנה

יש הנוהגים להתענות ערב ראש השנה, אך לא נוהגים להשלים התענית, כדי שלא להכנס ליום טוב כשהוא מעונה (משנה ברורה תקפא, ב, טז).

בתפילת שחרית לא אומרים תחנון, אבל בסיום הסליחות, גם אם זה כבר בשעות היום כן נופלים על פניהם (משנה ברורה תקפא ג, כג). לא תוקעים בשופר. נוהגים לעשות התרת נדרים. יש מקומות שנוהגים ללכת בערב ראש השנה על הקברות ולהרבות שם בתפילה, שזהו מקום מנוחת הצדיקים והתפילה מתקבלת שם יותר. ויתן צדקה קודם התפילה (משנה ברורה תקפא, כז, ד ברמ"א).

התרת נדרים

נוהגים לעשות התרת נדרים בערב ראש השנה אחר תפילת שחרית על פי הנוסח בסידורים ובמחזורים וכד' (יש מערערים על הנוסח ואומרים "שמעו נא רבותי דיינים" ואין אומרים "מומחים"); כן מדלגים על המילים "ובשם הוי"ה ברוך הוא" ועל המילים "ואפילו נזירות שמשוך". רמז נתנו לדבר בפסוק (במדבר ל, ב) "לא יחל דברו ככל (היוצא מפיו יעשה)" - סופי התיבות הם 'אלול' (קצור שולחן ערוך סימן קכח סעיף טז).

כל יחיד ויחיד מתיר את הנדרים בפני שלושה אנשים. בשעת הדחק יכולים כמה אנשים לומר יחד את נוסח התרת נדרים, והמתירים יאמרו להם בלשון רבים "הכל יהיו מותרים לכם, הכל מחולים לכם, הכל שרויים לכם". ויש נוהגים להתיר נדרים בפני עשרה.

שלושת המתירים צריכים לשבת, כדין בית דין, ומבקש ההתרה אומר את הנוסח בעמידה, כדין בעל דין.

ביורה דעה (רכח, ג) כתב שהתרת נדרים יכולים לעשות גם קרובי משפחה זה לזה. הרוצה לעשות התרת נדרים עבור אשתו, תעשה אותו האשה שליח וכשמתיר נדרי עצמו יתיר גם נדרי אשתו (יורה דעה רלד כג, מט, נו). בגלל שהבעל יכול להפר נדרי אשתו, ועוד, אמרו בשם הגרש"ז אויערבאך שלא נהגו לעשות התרת נדרים עבור הנשים. מכל מקום יכול אולי לומר שמתכוון בהתרת נדרים שלו גם על אשתו.

מי שלא ערך התרת נדרים בערב ראש השנה יכול לעשותה בעשרת ימי תשובה עד יום הכיפורים (יש נוהגים לערוך התרת נדרים ביום שאומרים בו סליחות שלוש עשרה מידות).

התרת נדרים זו מועילה רק לנדרים שאינו זוכרם. אבל אם נדר אדם נדר והוא יודע בו וזוכרו, הריהו צריך לפרט את הנדר לפני שלושה היודעים בהלכות נדרים, ולפחות בפני אחד מן השלושה הבקי בהלכות נדרים, והללו יתירו לו רק לאחר שמצאו לו פתח של חרטה, התופס על פי דין.

עירוב תבשילין (בערב ראש השנה)

(נוכיר פעם נוספת בעז"ה בעלון ערב ראש השנה).

ממאמרי הרב **חיים זוננפלד**, רב נווה אביבים, ב"ענג שבת".

לאחר שני ימי ראש השנה יחול שבת. הרוצה לבשל, לאפות ולהכין מיום טוב לשבת, חייב לערב בערב יום טוב עירוב תבשילין בפת ובתבשיל. בלעדי זאת אינו רשאי להכין מיום טוב לשבת.

עניינו של עירוב תבשילין הוא, שהפת והתבשיל הללו מהווים כבר בערב יום טוב תחילת הבישול והאפייה לקראת שבת וסומכים עליהם להמשיך ולאפות ולגמור להכין ביום טוב מאכל לצורך שבת. ע"י עירוב תבשילין מערבים אפוא את תבשילי יום טוב עם תבשילי שבת, כך שאין מתחילים את ההכנה לשבת ביום טוב (ראה רמ"א שולחן ערוך אורח חיים ס' תקכז סעיף א).

מצוה על כל אחד לערוך לפני כניסת החג עירוב תבשילין,

אך בני הבית ואורחיו הסמוכים על שולחנו נטפלים אל בעל הבית ואינם מערבים לעצמם. לצורך עירוב תבשילין נוטלים פת בשיעור כביצה (כ-60 גרם); ולפחות בשיעור כזית - כ-30 גרם) ותבשיל בשיעור כזית לפחות, ומברך על הפת ועל התבשיל ברכת העירוב ככתוב בסידורים ובמחזורים... אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על מצות עירוב, ולאחריה אומר את הנוסח 'בדין' היא שרא לנא' וכו'. מי שאינו מבין ארמית יאמר: 'בעירוב הזה יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת'.

מותר להכין ביום טוב צרכי שבת כל עוד העירוב קיים. אם נאכלו הפת והתבשיל או שאבדו ביום טוב בטרם הכין צרכי שבת, אינו רשאי עוד לסמוך עליו.

אף שעירוב עירוב תבשילין יקדים להכין מאכליו במידה שאפשר ליהנות מהם מבעוד יום.

נהגו להשתמש בפת העירוב ללחם משנה בכל סעודות השבת ובוצעים אותה בסעודה שלישית.

נקודת מבט על הפרשה

מצוות כתיבת ספר תורה חל גם על נשים?

ספר החינוך קובע את המצווה בדברים (לא, יט) "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם", כמצוה מספר תרי"ג. חז"ל, במסכת סנהדרין (פרק שני, כהן גדול, כא, ב) למדו מכאן שנוצטוונו במצוות כתיבת ספר תורה - "אף על פי שהניחו לו אבותיו לאדם ספר תורה, מצוה לכתוב משלו". ולא נתפרש בדברי הגמרא מהו יסוד המצוה, האם החיוב לכתוב ספר תורה, או שיהיה לו ספר תורה. לפי המסקנה ניתן להשליך לכמה ענינים חשובים ממצוה זו, ובכלל זה האם זו מצוה שהזמן גרמא שאז נשים פטורות, או אין זו מצוה שהזמן גרמא. מפשטות הפסוק נראה שאין זו מצוה שהזמן גרמא. אבל, זה לא כל-כך פשוט, והרי כבר אמרנו שראשונים כבר נחלקו ביסוד המצוה.

הגמ' במנחות (ל, א) אומרת: "ואי"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: הלוקח ספר תורה מן השוק - כחוטף מצווה מן השוק, כתבו - מעלה עליו הכתוב כאילו קיבלו מהו סיני. אמר רב ששת: אם הגיה אפילו אות אחת, מעלה עליו כאילו כתבו". רש"י: "חוטף מצווה - ומצווה עבד אבל אי כתב הוה מצווה יתירה טפי" (שם). כלומר את המצווה קיים רק שיותר טוב אם היה כותב. אם כך, מה ההבדל בין קנייה לירושה? ממנחות ניתן להבין שמי שמקבל ספר תורה בירושה קיים את המצווה (רק שהיה עדיף אם היה כותב), ובסנהדרין קובע ההיפך.

ולפי הפשט? באמת התורה מצוה לכתוב ספר תורה.

הרמב"ם בספר המצוות - מצ"ע (מצוה יח): "המצווה הי"ח היא שצונו שיהיה לכל איש ממנו ספר תורה לעצמו. ואם כתבו בידו הוא משובח מאד והוא יותר טוב כמו שאמרו (מנחות ל, א) כתבו בידו מעלה עליו הכתוב כאילו קבלו מהר סיני, ואם אי אפשר לו לכתבו צריך שיקנהו או ישכור מי שיכתבהו לו. והוא אמרו יתעלה (וילך יט) כתבו לכם את

השירה הזאת. כי אין מותר לכתוב את התורה פרשיות פרשיות (גטין ס, א) כי אמנם רצה באמרו את השירה כל התורה הכוללת זאת השירה".

מלשון הרמב"ם משמע שאם אתה לא יודע לכתוב בעצמך, אבל "השקעת" מכספך מרכושך וביקשת ממי שידוע לכתוב שיעשה זאת עבורך, כלומר, קנית ממנו, יצאת ידי חובת המצוה, כלומר, כפי שנאמר בגמרא במנחות. לגבי קבלת מתנה או ירושה הרמב"ם לא כותב שיצא ידי חובה, וזה כנראה בעקבות מה שמשמע ממגמרא בסנהדרין.

מלשון הרמב"ם: "מצות עשה על כל איש ואיש מישראל לכתוב ספר תורה לעצמו, דוקא איש ולא אשה. בשם דרך (פרשת וילך - חלק הביאורים אות י' - בגדרי מצות כתיבת ספר תורה) ציין שהרמב"ם בסוף מנין מצות עשה, מנה המצוות שנשים פטורות מהן, ובכללן מצוה י"ח שהיא מצות עשה דכתיבת ספר תורה. כך גם מפורש בספר החינוך (מצוה תרי"ג): "ונהגת בכל מקום ובכל זמן בזכרים שהן חייבין בתלמוד תורה, וכמו כן לכתוב אותה, ולא הנקבות".

השיאגת אריה בדיני ספר תורה (סימן לה) הביע תמיהה: מדוע נפטרו הנשים מחיוב מצוה זו, והלא זו אינה מצות עשה שהזמן גרמא.

ספר החינוך: שורש מצוה זו הוא תלמוד תורה, שנוצטוונו "להיות לכל אחד ואחד מבני ישראל ספר תורה מוכן אצלו שיוכל לקרות בו תמיד ולא יצטרך ללכת אחריו לבית חברו, למען ילמד ליראה את ה', וידע וישכיל במצוותיו היקרות והחמודות מזהב ומפז רב". וזה מה שפירש הרא"ש בהלכות ספר תורה: "כי מצות כתיבת התורה היא כדי ללמוד בה". ומאחר וגדר מצות כתיבת ספר תורה הוא משום תלמוד תורה, מובן שנשים הפטורות מתלמוד תורה פטורות גם מכתיבת ספר תורה.

והמנחת חינוך (מצוה תרי"ג אות ט) כתב שנשים פטורות ממצוות כתיבת ספר תורה "כיון דנשים פסולות לכתוב ספר תורה, ואם כתבו נשים אין לו דין ספר תורה כלל, היאך נוכל לומר שחייבות במצוה זו, כיון דכתבנו דהמצוה היא הכתיבה, והם פסולות לכתובה".

לשיאגת אריה לא ניחא בהסברים אלה, וכתב "דאפילו למה דמשמע מדברי הרא"ש דעיקר מצות כתיבת ס"ת הוא משום כדי ללמוד בה, מ"מ הא כתבו רבונות דנשים מברכות ברכת התורה הואיל וחייבות ללמוד מצות הנהגות בהן. ולדעת השיאגת אריה "מצות כתיבת ספר תורה לאו בתלמוד תורה תליא, ותרי מילי נינהו דלא שייכי אהדדי כלל" (שם סוף דבריו בסימן לה). לכן, קבע השיאגת אריה (שם סימן לו) שמעיקר הדין יש לפטור ממצוות כתיבת ספר תורה בזמן הזה, היות ובזמן הזה "אין אנו בקיאים בחסרות ויתירות", לכן, היום המצוה היא מדרבנן: "משום מצות תלמוד תורה כדי שלא ישתכח תורה מישראל". ועל פי זה כתב השיאגת אריה "ומהאי טעמא יש לצדד קצת לפטור את הנשים בזמן הזה ממצוות כתיבת ספר תורה לגמרי" (באבני נזר שם כנ"ל הביא ודן בדברי השיאגת אריה).

בהשנת הרב משה שאול קליין שלי"ם א מו"צ בבר"ץ דמרו הגד"ש ואונר שלי"ם א.

בדיקת תפילין ותיקונים

במקום עורכים בדיקת מחשב למחזור, פרשיות וכו'.

לפניה, להתייעצות ולהזמנה: 09-8870673

בס"ד

מפעל תפילין

יצור בתי תפילין

נסות מהודרות בכ"ל הנוסחאות

זיס 77

זיס 77